

Expunere de motive

Prin articolul 4 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, a fost reglementată *reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor din extravilanul localităților pe care se află instalații hidrotehnice, hidroelectrice sau de hidroameliorații, pe care se desfășoară activități miniere de exploatare sau operațiuni petroliere de dezvoltare-explorare și exploatare.*

Deși au trecut mai mult de 20 de ani de la data intrării în vigoare a Legii nr. 1/2000, încă există o multitudine de cereri nesoluționate care vizează astfel de terenuri, foste proprietăți ale persoanelor fizice și juridice, care au trecut în proprietatea statului. Principalul motiv îl reprezintă faptul că în multe unități administrativ-teritoriale există deficit de terenuri și în limitele impuse de lege devine imposibilă atât restituirea în natură, chiar dacă este principala modalitate de restituire, cât și restituirea prin echivalent.

Prezenta propunere legislativă vizează rezolvarea acestei situații prin extinderea posibilităților de realizare a reconstituirii a dreptului de proprietate apelându-se la suprafețe de fond forestier. În acest sens, foștii proprietari sau moștenitorii acestora transmit opțiunea pentru reconstituirea dreptului de proprietate din astfel de suprafețe primăriei localității în a căror rază teritorială se află terenul pentru care urmează să fie reconstituit dreptul de proprietate.

Reconstituirea dreptului de proprietate se realizează din suprafețele de fond forestier proprietatea privată a unității administrativ-teritoriale pe raza căreia se află terenul, iar după epuizarea acestora, din suprafețele de fond forestier proprietatea publică a unității administrativ-teritoriale, care vor trece în proprietatea privată a acesteia, cu condiția reconstituirii dreptului de proprietate. În măsura în care reconstituirea dreptului de proprietate se realizează din proprietatea unității administrativ-teritoriale, se va solicita compensarea acestor terenuri din fondul forestier național proprietatea publică sau privată a statului.

De asemenea, se preconizează ca în cazul în care nu există terenuri forestiere necesare în proprietatea unității administrativ-teritoriale, reconstituirea dreptului de proprietate se va realiza din suprafețele de fond forestier proprietatea privată a statului, care vor fi trecute în proprietatea privată a acesteia, cu condiția reconstituirii dreptului de proprietate.

Circuitul terenurilor forestiere se va realiza prin derogare de la prevederile art. 7 alin. (1) și alin. (3) din Legea nr. 46/2008 privind Codul Silvic, cu respectarea strictă a condiției de reconstituire a dreptului de proprietate pentru aceste suprafețe de fond forestier.

Se propune instituirea unui termen de 6 luni de la depunerea opțiunii de către cei îndreptățiți, în care autoritățile desemnate vor întreprinde toate demersurile în vederea soluționării cât mai rapide a cererilor. În măsura în care aceste etape se epuizează fără restituirea în natură a terenurilor cuvenite, se vor acorda despăgubiri.

Prin această soluție, pe de o parte se oferă posibilitatea reconstituirii integrale a dreptului de proprietate, iar pe de altă parte statul este degrevat de sarcina plății despăgubirilor.

În sensul celor prezentate mai sus am elaborat prezenta propunere legislativă, pe care o supunem spre adoptare Parlamentului în procedură de urgență.

Inițiatori,

Nr. crt.	Deputați/Senatori	Grupul parlamentar	Semnătură
1.	Szabó Ödön	UDMR	
2.	MAGYAR WRAND-BALINT	UDMR	
3.	FARAGO PETRO	UDMR	
4.	Köuctei Gaba	UDMR	
5.	SEBES DENES	UDMR	
6.			/ / /
7.			
8.			
9.			
10.			
11.			
12.			
13.			
14.			
15.			
16.			
17.			